

bestræbelser, der bør paaskønnes, ogsaa fordi Avl og Opdræt er en dyr Historie. — Men i og for sig er dette System, skønt det er fastholdt i det af den højtærede Minister fremlagte Forslag, jo ikke udvidet og absolut ikke paa „Foreningsbestræbelser“s Bekostning.

Der er fra flere Sider ytret en Frygt for, at dette Tillæg af 10 pCt. til Dyrskuestatsbidraget, som Nabolandboforeninger kunne opnaa ved at holde Fællesdyrskuer, skulde virke uheldigt. Jeg tror i Virkeligheden, at hvis man er af den Overbevisning, at Dyrskuer kunne blive for smaa, og derigennem den Dom, der fældes der, misvisende, og den Sammenligning, der er mellem de enkelte Dyr paa et saadant Skue, ikke tilstrækkelig vid, saa er hine 10 pCt. Tillæg baade et lempeligt og maaske heller ikke uheldigt Middel til at faa det forandret. Jeg tror neppe, at det vil fremkalde det Resultat, at Landboforeningerne skulle dele sig for at kunne opnaa denne lille Gevinst, det ville de dog til syvende og sidst ikke have nogen Fordel af; men jeg tror paa den anden Side heller ikke, at disse 10 pCt. ere saa stort et Lokkemiddel, at det skulde bevirke, at Landboforeninger, som ville have mest Udbytte af at holde deres Skuer hver for sig, skulde opgive det og udstille i Forening; det tror jeg, at Landboforeningerne selv bedst ville vide at finde ud af. Jeg mener altsaa, at de Foreninger, som virke i store, men tyndt befolkede Distrikter, hvor Afstandene kunne være meget besværlige, ville betænke sig meget paa at benytte sig af dette Tilbud for at opnaa en saa lille Fordel. Derimod antager jeg, at de 10 pCt. kunne modvirke en umotiveret Udstykning i to eller flere Dyrskuer, saa at man derigennem opnaar den Fordel, at det bliver paa en lidt bredere Basis, at Dommen, der har saa mange Følger, fældes.

Jeg tror ligesom Lovforslaget, at det vil være heldigt at arbejde videre paa Avlscentrer, og at man meget vel kan opgive Præmiesystemet der, men at man ikke bør opgive at søge at udfinde og udpege nye Avlscentrer, hvilket nu vil have særlig Betydning for fremragende, mindre Besætninger, som endnu ikke have draget Opmærksomheden hen paa sig. Jeg tror derfor, at man paa Grund af den store Nytte, hine kunne give Avlen, bør fastholde Bevillingen dertil, men at man, som sagt, kan undlade at uddele Præmier der, da „Avlscentrerne“ ved selve Præmieringen ved selve Fremdragningen efter en omhyggelig Un-

dersøgelse have en stor Præmie i at udpeges som saadanne.

En Ting, som er omstridt fra flere Sider, er, om det er heldigt at gaa med til „Optrætterforeninger“ og understøtte dem paa en særlig Maade. Det er paa ingen mulig Maade nogen Opfindelse af Kommissionen; det er tværtimod, som mange af de ærede Medlemmer ville vide, et Forslag, som to Gange efter hinanden er blevet vedtaget i det mindste paa Foreningen af jyske Landboforeningers Delegeretmøde uden nogen Opposition; og disse Delegeretmøder ere virkelig en Forsamling, hvor Husmænd og mindre Gaardmænd have en meget fyldig Repræsentation. Der er jo allerede i selve Forslagets § 15 og i Betænkningen Side 39—40 fremdraget en Række Grunde, som kunne tale derfor. Jeg tror, at Forslaget bundet i den Erkendelse, som vel findes alle Vegne, at der er Mangel paa gode og paalidelige Avlsdyr, og at man der, hvor der findes bedre Besætninger, bør søge at faa den størst mulige Nytte for Avlen i det hele ud af disse, og jeg tror, at det faar man ved at bringe disse fremragende Besætningers bedste Køer til de bedste Tyre, hvad Optrætterforeningerne, disse Avlscentrer paa flere Hænder, netop ville.

Hvad Kontrolforeningerne angaa, som lejlighedsvis ere berørte af forskellige, da tror jeg, at Udgiften dertil er fuldt forsvarelig; Statens Penge gives intetsteds bedre ud. Der er ved den i disse gennemførte Regnskabsføring, ved den omhyggelige Prøvemalkning vakt Tanker og Kritik og Undersøgelsers Energi rundt omkring, som allerede have vist deres Frugter; og skønt Forsøgslaboratoriet ikke har endt sine Undersøgelser med Hensyn til, om fed og megen Mælk kan siges at nedarves i visse Familier, tror jeg oprigtigt talt, at der blandt Optrætterne ikke næres mindste Tvivl om, at noget saadant finder Sted.

Der er gentagne Gange ytret Advarsler om, at der ikke burde fremstilles saafede Dyr paa Dyrskuer. Jeg kan oplyse, at paa Foreningen af jyske Landboforeningers Delegeretmøde i Aar, hvor der netop efter et Aars forudgaaende Arbejde blev drøftet og vedtaget almindelige Dyrskuerregler, som man vil foreslaa dels Statsdyrskuekommissærerne og dels de lokale Landboforeninger at anvende, er der blandt andet vedtaget den Bestemmelse, at overfedede Dyr kunne af Dommerne undtages Præmie. Det er altsaa noget, man i Landboforeningerne er fuldt opmærksom